

ты. Много пжти носъ-ть почервѣнѣе и отъ други при-
чины и то най-много по жены. Кога ся случи такъво
нѣчто то не быва да сж остави на нехайство, а да ся
прѣвари, зачто-то по врѣмя това периодическо черве-
нѣніе може ся обърнж на трайно. Много бы понесло
ако тоя си чясъ ся замыяше такъвъ носъ съ водж, у
кож-то е варено лимоновъ и ружевъ цвѣтъ, па и е
намѣсено половина драхма бораксъ.

Носъ-ть е еще сѣдалище на чюство обоняніе.
Носъ-ть извжтрѣ е повлѣченъ съ тѣнкж ципицж, изъ
кож-то сж разстлаты много нервици разнищены отъ
така нареченж-тж *обонятелнж нервж*. Кога проминува
въздухъ прѣзь дупкы-ты и цѣвь-тж на носа въ бѣ-
лый дробъ, той внесе и ситны миризливы частичкы,
кои-то ся прилѣпять до ципицж-тж та ся стопять и
разглобять, а съ това нѣкакъ си раздразнять обонятел-
нж-тж нервж, коя-то влиза въ мозъка и така направ-
вятъ да ся усѣти нѣкакъвъ джхъ (меризма). И така
что-то джха, что-то мирисе, то не е друго, а само
ситны разнесены изъ въздуха трошичкы отъ нѣкой
тѣла. Това че е така лесно ся познава отъ нѣкои
миризливы тѣла: земѣте напр. малко нѣчто камфорж,
мискъ, гюлово масло и пр. па гы турѣте на оттво-
рено, и щете видите, че тый колко-то повече мирис-
шжтъ толкова повече и повече все ся губять и на-
малѣвать, доклѣ най-напоконъ ся дѣнжтъ, та не остане
отъ тѣхъ ничто. То става така, зачто-то отъ тѣхъ ся
отдѣлать миризливы частичкы та ся прѣскать изъ въз-
духа. Колко-то по-бръзо ся отчесвать такыва миризли-
вы частичкы отъ нѣкое тѣло, толкова по-скоро то *въ-*
тръе, а отъ това ип овече меризма ся разниса изъ въздуха.

Кому-то е затыкнжтъ носъ-ть, напр. отъ ремж,
той не усѣща никаквж меризмж; зачто-то тогава ми-
ризливы-ты частичкы не влизать изъ носа, и не ся
досягать до ципицж-тж му.